

Prizorišče Višnjegorskega pasijona

Miha Terpin

VIŠNJEGORSKI PASIJON

Glejte ceno našega rešenja!

22. aprila 2011, na véliki petek, je Višnja Gora doživela prvo uprizoritev Pasi-jona, ki je za naše starodavno mesto pomenila velik in zelo pomemben dogodek. Bilo je štirinajst let, preden je Krištof Kolumb odkril Ameriko, ko je Višnja Gora leta 1478, pred 533 leti, dobila mestne pravice. Širši slovenski javnosti je postala znana tudi po povesti Kozlovska sodba v Višnji Gori pisatelja Josipa Jurčiča. Čeprav se sosednja kraja Ivančna Gorica in Grosuplje kot sedeža občin razvijata precej hitreje, pa je Višnji Gori uspelo ohraniti svojo istovetnost, ki temelji na njenih geografskih, zgodovinskih in kulturnih danostih. V časih, ko enoličnost pomeni veliko grožnjo, je obvarovala svojo posebnost, ki jo v zadnjih letih celo nadgrajuje in dosega novo prepoznavnost.

Brez dvoma gre to pripisati tudi neutrudnim prizadevanjem, da bi živeli iz re-snične vere v Boga. Župnija v Višnji Gori je tako postala gibalo, središče in izvir, ki mesto bogati z novimi pobudami. Leta 2009 se je posvetila Brezmadežnemu srcu Marije, Kraljice ljubezni, slovesne posvetitve pa so se udeležili prebivalci mnogih krajev iz vse Slovenije. Marija, ki vedno vodi k Jezusu, nas je tako pripeljala do tega, da se je letos zgodil še prvi Višnjegorski Pasijon.

Zamisel se je porodila župniku, gospodu Boštjanu Modicu, v mesecu janu-arju. Začeli smo iz nič, ne vedoč, kako zelo zahteven je celotni načrt priprave in izvedbe take prireditve. Gotovo so bile v veliko pomoč njegove bogate izkušnje pri pisanju scenarijev in režiji oratorijev in živih jaslic, a vendarle je Pasijon precej obširnejši in je potrebno sodelovanje večjega števila ljudi. Celotno obdobje priprav je trajalo zgolj štiri mesece. Prvi trije so minili v izdelovanju avtentičnih kostumov in rekvizitov: vsi, razen čelad za rimske vojake, so bili narejeni doma. Z veliko mero iznajdljivosti in z uporabo različnih materialov nam je uspelo izdelati zares verodostojno opremo, ki je skupaj s prizoriščem, pripravljenim posebej za Pasijon, poskrbela za nepozabno doživetje. Dolina za župnijsko cerkvijo svetega Tilna se je ponujala kot idealno mesto za postavitve scene. Kulise so pričarale dvorano zadnje večerje, trdnjavo Antonijo, kamor privedejo Jezusa pred Poncija Pilata, prebivališče kralja Heroda, pobočje hriba se je spremenilo v Oljsko goro, višje nad njim pa so se trije križi zarisali na večernem nebu – Golgota. Primerna osvetlitev, ki je poglede usmerjala k različnim prizorom, in dobro ozvočenje sta v tej akustični dolini dogajanje povsem približala občinstvu, ki je čutilo, kot da

se nahaja sredi zgodbe, ki se je odvijala pred njim. Dvournu predstavo je lahko spremljalo sede, dobro razporejene klopi pa so omogočale lep pogled na rahlo dvignjeno prizorišče.

Ker je bilo časa zelo malo, so nastopajoči – bilo jih je sedemdeset (70) – imeli samo tri skupne vaje, kjer so morali z vso opravo izvesti to, kar je zahteval scenarij: uprizoriti trpljenje in smrt našega Gospoda in Odrešenika, Jezusa Kristusa. Zato je še toliko bolj osupljivo, kako prepričljiv je bil njihov nastop, ki je zmogel marsikaterega gledalca ganiti do solz. Razumljivo je bilo zadovoljstvo in navdušenje vseh nastopajočih ter občinstva ob izjemnem uspehu; na začetku je le redko kdo verjel, da se bo na koncu tako lepo izteklo. Vizija župnika in njegova vztrajnost tudi v najtežjih trenutkih, ko je šlo vse narobe in bi človek najraje kar obupal, sta obrodili čudovite sadove – dogodek, ki ga bo Višnja Gora pomnila za vedno.

Toliko o vidnem, ne gre pa spregledati tega, kar je vidno le Bogu. Pasijon je bil velika izkušnja, ki je Višnjo Goro naučila pomembnih stvari, za katere upamo, da ostanejo v naših srcih. Predvsem je bila to duhovna izkušnja, saj je bil že od samega začetka namen popolnoma usmerjen k temu, da bi bolje spoznali Jezusovo žrtev, ki nam je zaslužila spravo z Bogom za večno življenje. Geslo Pasijona in povabilo k njegovemu ogledu se je glasilo: »Glejte ceno našega rešenja!«. Višnjegorski Pasijon ni bil spektakel, niti igra, temveč molitev. To je bil njegov največji uspeh. Spomnimo se nekaterih resnic, ki smo jih ob njem lahko živeli:

1. Vera ni le izvajanje verskih pobožnosti, da bi zadostili zahtevam Cerkve. Biti veren ne pomeni udejanjiti tisto najmanj, kar nam nalaga vest, ali pa ohranjati tradicijo po zgledu naših staršev. **Vera je življenje**, ko lahko damo Bogu vse, kar smo. Ob ustvarjanju Pasijona smo spoznavali, da ima v božjem načrtu vsakdo nezamenljivo mesto, da izrazi svoje sposobnosti. Kakor v Pasijonu imamo tudi v življenju svoje vloge in Bog želi, da jih predano in dobro odigramo. Nimamo dveh življenj: zasebnega in verskega; življenje je eno samo. Kot smo živeli za Pasijon, naj vedno živimo za Boga: v vsakem trenutku pripravljeni storiti, kar je v naših močeh, da se izpolni njegova volja.
2. Nemogoče si je zamisliti uspeh takega podviga, kot je bil Višnjegorski pasijon, brez **ponižnosti**, ki **je prva med vsemi krepostmi**. Potrebna je bila župniku, da je osebno povabil vsakega sodelujočega in mu pojasnil, kako lahko prispeva svoj delež k celoti, prav tako pa tudi njim, da so mogli sprejeti vse njegove napotke. Ni preprosto pridobiti k sodelovanju sedemdeset ljudi, ki z redkimi izjemami nikoli niso igrali v nobeni predstavi. Nič lažje se ni izpostaviti pred vsemi in tvegati, da ne bi zmogli tega, kar se od nas pričakuje. Vsakdo se je soočal s svojimi strahovi in pomisleki. Toda krotkih in ponižnih src Gospod ne zametuje. Ko se človek v ponižnosti preda božji volji, lahko slednji po njem uresniči čudovite reči, zatoorej ohranimo tako držo.

3. Pasijon bi bil lahko skušnjava, da bi bolj kot Bogu služili sebi: svojemu ugledu in napuhu. Namesto uprizarjanja največje skrivnosti odrešenja bi lahko v ospredje postavili sebe. Vendar je Pasijon ravno nasprotje tega – služenje. Služenje Bogu in bližnjemu. Bogu zato, ker ga premišljevanje njegovih veličastnih del proslavlja med ljudmi, da bi ga bolj spoznali in ljubili, obenem pa tudi ljudem, saj je najvišje dobro, ki ga lahko storimo bližnjemu, to, da mu posredujemo izkušnjo resnične vere. Ne nazadnje je bil Pasijon velika dobrobit za nas same. Jezus ni prišel na svet, da bi mu služili, temveč da bi on služil nam. **V služenju smo podobni Jezusu** in postajamo vredni njegovega kraljestva.
4. Kdor pozna Višnjo Goro in njene prebivalce, bi morda pripomnil, kako je včasih težko nekaj storiti skupaj. Pri Bogu pa nič ni nemogoče. Če se vse moči in prizadevanja usmerijo k enemu, višjemu cilju, lahko to preseže vse razlike, drugačne poglede in nasprotovanja. Ko se iskreno trudimo, ne za svoje lastne ozke interese, temveč za nekaj, kar je dobro za celotno občestvo, nas Bog nagradi. **Edinost je** že od nekdaj **preskusni kamen resničnosti vere**. Tokrat se je Višnja Gora zares izkazala. Pasijon nas je povezal, da smo se bolj spoznali in zblížali, in do sedaj ni še nikdar toliko ljudi sodelovalo skupaj. Jezus je zato umrl, da bi mi imeli življenje in da bi ga imeli v izobilju. Če ostanemo v edinosti, ostanemo v Njem in kdor je v Njem, bo imel večno življenje.
5. Pasijon ni enkrat dogodek, ampak ustvarjanje, proces. Preveč različnih vidikov vključuje, da bi ga mogli dojeti in zaobseči naenkrat. Ogromno dela je bilo opravljenega v Višnji Gori, da je bil uprizorjen trikrat: 22. aprila, na veliki petek (skupaj z obredi tega dne), 25. aprila, na veliko noč in 14. maja. Žal je dež preprečil, da bi ga do konca izvedli tudi 24. aprila, na velikonočni ponedeljek. To pa še ne pomeni, da je dela konec. Marsikaj bi se dalo še izboljšati, popraviti, dopolniti. Pasijon nikoli ni zares končan in tudi v našem življenju ne moremo že tu na zemlji doseči popolnosti. Kot smo se pri Pasijonu soočali s težavami, izgubljali upanje, se borili s časom, sproti iskali nove rešitve, moramo podobno tudi v življenju vztrajati na poti svetosti, ne glede na ovire. Le stalno prizadevanje, zavestne odločitve, vztrajanje v dobrem in zaupanje v Boga nas bodo vodili skozi preizkušnje. Bog večkrat pričakuje, da se zaradi svojega zveličanja odrečemo stvarjem, ki nas oddaljujejo od njega. Vodi nas, a ne prepoznamo vedno njegovega delovanja. Toda **trud in vztrajnost vodita k cilju**: kdor bo ohranil vero do konca, bo gledal Gospodovo obličje. Pri Pasijonu nam je z božjo pomočjo uspelo. Pokazal nam je, da smo sami slabotni in kaj z njegovim blagoslovom zmoremo, zato nam je bil Pasijon neprecenljivo darilo. Prizori iz doline za cerkvijo bodo v nas ostali vedno živi, nepresahljiv vir navdiha, smeha in priložnost, da se Bogu nenehno zahvaljujemo. Za življenje, za vero in za njegovo ljubezen do nas.

6. Za vsakogar, ki ga je videl in doživel oziroma bil pri njem kakorkoli udeležen, je bil Višnjegorski pasijon globoko, ganljivo doživetje. Posebna milost je, ko pred seboj gledamo velike duhovnike, rimske vojake, tempeljsko stražo, Heroda, Pilata, žene, apostole in Jezusa. Kot Beseda in pod podobo kruha in vina je vsak dan navzoč med nami v sveti daritvi, evharistiji. Toda videti Jezusa živega ... Pasijon je pomagal naši neveri. Doživeli smo njegovo resnično prisotnost med nami. Jezus ni le zgodovinska osebnost, spomin ali simbol, on je oseba, živi Bog, ki mu ni vseeno za nas. Z njim imamo lahko zaupen odnos, saj nas razume in ljubi. Nihče nima večje ljubezni od tistega, ki dá življenje za svojega prijatelja. Jezus je res živel, res je umrl, toda zares je tudi vstal in živi. **Jezus živi** tudi sedaj, tudi za nas, tudi zame.
7. Ko je s svojim življenjem plačal ceno, potrebno, da se človek reši suženjstva grehu in da se izpolni božji načrt za odrešenje človeštva, je Jezus izpričal svojo brezpogojno ljubezen. Želel je, da ta ljubezen ostane med nami kot trajno znamenje njegove navzočnosti. Pasijon nam je omogočil, da smo jo bolj začutili, da bi jo mogli prepoznati v dogodkih našega vsakdana in jo ceniti bolj kot navidezne dobrine, ki nas ne morejo zadovoljiti in potešiti hrepenenja naše duše. Ponudil nam je priložnost, da okrepimo duha razlikovanja med dobrim in zlim: v svetu in v nas samih. Dal nam je novih moči, da bomo v svojih odnosih lažje dajali prednost ljubezni, dobroti, sočutju, sodelovanju, potrpljenju in zvestobi ter zavrnili skušnjave in se uprli vsemu, kar je sad naših slabosti, kar je navidezno udobno, trenutno koristno, a v svojem bistvu nasprotno resnici. Zvesti Jezusovi ljubezni v preizkušnjah, bodo deležni tudi njegovih zasluženj in večne sreče. Vse drugo propade, le ljubezen ostane za vekomaj naše edino bogastvo pri Bogu. **Ljubezen je smisel življenja.**

Višnjegorski Pasijon je popolnoma uspel v najglobljem pomenu te besede – Bog je sprejel našo skupno molitev in Ljubezen je bila v Višnji Gori znova ljubljena. Za odprta srca, ki so doumela Jezusovo žrtev, le-ta ni bila zamen. Spoznali smo ceno našega rešenja. Bogu hvala.

APOSTOLI PASIJONA

Postati moramo apostoli Pasijona oziroma Jezusovi apostoli. »Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec.« **Lk 14,27** Ne gre za to, koliko smo že dosegli in do kod smo prišli na svoji poti svetosti, temveč za našo naravnost, za temeljno življenjsko držo: da smo božji. Če si sposodim župnikove besede ob posvetitvi župnije Višnja Gora Brezmadežnemu srcu Device Marije, Kraljice ljubezni: »Kdo gre lahko skozi življenje sam, brez Boga? Kdo ima

dovolj moči? Ali bomo božji, ali pa nas ne bo.« Pasijon nam sporoča: v življenju nisi nikdar sam, niti v najstrašnejših preizkušnjah in trpljenju. Pred teboj je tu že stopal Jezus, človek in Bog. Njegove stopinje ti kažejo pot in ti sporočajo: zmoget boš, če boš sledil meni, če bo tvoje srce sledilo moji ljubezni. Tu se dotaknemo bistva Pasijona, ki je LJUBEZEN. »Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem.« **1 Jn 4,9** Gre za neizmerno ljubezen Boga do stvarstva. »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.« **Jn 15,13** Gre za ljubezen božjega Sina do vseh bratov in sester v vseh časih do konca sveta. »Tolažnik pa, Sveti duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal.« **Jn 14,26** Gre tudi za ljubezen Svetega duha, ki nas z ljubeznijo prebuja v ljubezen. Zato je edini logičen, primeren, pričakovan, nujen in odrešilen odgovor človeka – gledalca ali soustvarjalca Pasijona – en sam: ljubezen. Pasijon obstaja zato, da se naučimo ljubiti, da spoznamo pravo mero ljubezni, ki je ljubiti brez mere. Da svoje vrednote prevrednotimo tako, da Boga znova postavimo na prvo mesto in svojega bližnjega na sebi enako. Pasijon obstaja zato, da nam s svojo neposrednostjo, prepričljivostjo, zgovornostjo, doslednostjo, brezkompromisnostjo in živo močjo razklene oklep okoli srca, ki ga vklepa v led sebičnosti, oholosti, pohlepa in brezbrčnosti. Pasijon je sulica, ki naj prebode naše srce, da iz njega pritečeta kri in voda ljubezni in usmiljenja. Pasijon je trnje, ki naj rani našo dušo, da se v bolečini zave svoje grešnosti. Pasijon je trdi les križa, na katerem naj naše na novo prebujeno spoznanje križa naše slabosti in neurejene strasti. Pasijon so žebli in kladivo, ki naj prebijejo in strejo našo zaverovanost vase, navidezno neodvisnost in nepokorščino božjim zapovedim ljubezni. Pasijon je potovanje skozi lastno osamljenost, zapuščenost, nevrednost, zavrženost, strahove, obup in smrt v večno življenje. Pasijon je vrv, ki nas poveže z našim najglobljim bistvom, z našo večno naravo človeškega bitja, ki je ustvarjeno iz ljubezni, da bi v ljubezni služilo Ljubezni. Pasijon je nezlomljiva vez med nami in Bogom; kdor ga je enkrat videl (Pasijon), naj vedno hrepeni po njem in se z vsemi svojimi močmi trudi, da ga nekoč doseže. Pasijon je obljuba, Pasijon je pot, Pasijon je uresničenje. In je odgovornost ter zaveza vedno znova vstati, ko bomo spet padli. Ne dopušča malodušja in vdaje, je vir spodbude in tolažbe. Pasijon je naša usoda, naše upanje in naša vera. Umreti pravzaprav niti ne moremo, saj je duša večna, umre torej le telo. Zato smo prav sedaj, če sodimo po ljubezni, bolj mrtvi, kot živi. Lahko šele začnemo živeti. Pasijon je prebujenje, ki nas oživlja. Od prvega prizora naprej. Postane neizbrisen del naše zavesti in ostane vekomaj v nas. Ta, ki ga je videl, je dobil priložnost, da začne zares živeti. Kdor ga je živel, je umrl sebi. Kdor je sebi umrl, je vstal v Bogu, ki je ljubezen, zato je Pasijon v svojem skrajnem bistvu VSTAJENJE V LJUBEZEN: največje darilo našega odrešenika, Jezus Kristusa. Gledalec Pasijona se ob

gledanju Jezusovega zmagoslavnega prihoda v Jeruzalem, zadnje večerje in vzpostavitev evharistije, trpljenja v Getsemaniju, izdaje, sojenja pred Pilatom, bičanja, kronanja, nošenja križa, križanja samega in polaganja v grob, spremeni. Spremeni se njegov pogled na smisel poti, po kateri hodi. Iz prepogosto nezavednega udeleženca in v usodo vdanega ter vplivom sveta podvrženega opazovalca se preobrazi v dejavnega igralca in sooblikovalca največje skrivnosti, ki je življenje. Tako tudi sam sprejme vlogo v pasijonu vseh pasijonov – božjem načrtu za odrešenje človeštva. V slednjem nihče ne more igrati namesto njega, saj je Bog, edini režiser (in ne človek, kot si to sam včasih domišlja), vsakogar poklical v življenje na edinstven način in mu zaupal njegovo poslanstvo. Pasijon, ki ga gledamo na odru in ga doživljamo kot igro, ki je zunaj nas, zaradi svojega osrednjega lika postane pasijon vsakega in vseh. Jezus, ki pozna srca do največjih globin, po njem vstopi vanje, da bi jih upodobil po sebi. Gre za nedoumljivo božje delovanje, ki po neki predstavi (Pasijonu) na nepojmljiv način človeka prestavi v veliko večjo dramo. V njej smo že po svojem obstoju udeleženi prav vsi, zaradi Pasijona pa naš delež ni več zgolj nemo opazovanje, temveč delovanje, saj preobrazi našo zavest. Po Pasijonu namreč nihče ne more več reči, da Jezusa ne pozna, da ne pozna njegovega nauka in cene, ki jo je plačal za naše odrešenje. Torej ne moremo reči, da ne vemo, ker nam je on v teh dveh urah vzel še zadnji izgovor. Sedaj vemo vse, ali pa vsaj dovolj, da se od tega trenutka naprej začnemo na drugačen način truditi za svoje zveličanje in vedno bolj dopuščamo Bogu, naj v nas znova prebudi in obnovi naš odnos z njim, ki je edini vir resnične sreče in miru. V tem smislu je Pasijon še posebej dragocen za tiste, ki Jezusa ne poznajo dovolj in iščejo odgovore na svoja vprašanja. Pasijon je ta odgovor, ker je v njem Jezus živ in tega odgovora svet ne more dati. Zato ima in bo vedno imel največje občinstvo, to smo mi vsi in vsi tisti, ki še pridejo v prihodnje, vse do konca časov. Kdorkoli je na kakršenkoli način udeležen v pripravi Pasijona, je Jezusov misijonar, po njegovem prispevku pa z vsako uprizoritvijo postajajo misijonarji vsi gledalci. Vsak v skladu s tem, kolikor je dopustil, da se ga Bog dotakne. Zagotovo nihče po ogledu Pasijona ne ostane ravnodušen, od te točke naprej pa deluje božja ljubezen, ki vabi k spreobrnjenju za večno življenje. Oder postane naše srce, mi postanemo kot Jezus, božja previdnost nas vodi skozi vse prizore v resničnosti naših življenj: lahko zaupamo in verujemo, da nas na koncu čaka vstajenje. Takrat bomo Boga gledali iz obličja v obličje in mu bomo hvaležni za Pasijon – tistega, ki smo ga sami izkusili in doživeli, in tudi tistega, ki smo ga nekoč videli uprizorjenega na nekem odru.

SODELUJOČI V VIŠNJEGORSKEM PASIJONU 2011**VELIKI DUHOVNICI in PISMOUKI**

1. KAJFA	Marjan ADAMIČ
2. GAMALIEL	Silvester BOŽIČ
3. HANA	Lojze RUS
4. JOEL	Stane RUS
5. ELEAZAR	Žiga JEVNIKAR
6. MALH	Franci GARBAS
7. JONATAN	Pavel GROZNIK
8. RABI SIMON	Slavko NOVAK
9. JOŽEF iz Arimateje	Branko VOZEL
10. NIKODEM	France VOZEL
11. HABERIM	Marko JEVNIKAR

3. JANEZ	Miha SLAPNIČAR
4. ANDREJ	Andrej ŠKUFC
5. JUDA TADEJ	Avguštin ZUPANČIČ
6. JUDA IŠKARIJOT	Gašper PRIMC
7. TOMAŽ	Tomaž ŠKUFC
8. FILIP	Urban ZAJEC
9. JAKOB ml.	Beno ČOŠ
10. JAKOB st.	Martin ERJAVEC
11. SIMON GOREČNIK	Matic PODRŽAJ
12. MATEJ	Peter STRGAR
13. BARTOLOMEJ	Marko GNIDOVEC

SLUŽABNIKI

1. SLUŽABNIK	Martin KOŠČAK
2. VRATARICA	Maja GARBAS
3. PRIČA pri Kajfu	Peter STRGAR
4. SLUŽABNIK pri Pilatu	David ŠKUFC

DRUGI LJUDJE

1. stric BARNABA	Tone BRČAN
2. MARKO, evangelist	Matej ŽIČKAR
3. LEVI RAZBOJNIK	Matej ŽIČKAR
4. DESNI RAZBOJNIK	Gašper KASTELIC
5. razbojnik BARABA	Janez HRIBAR
6. MARIJA, Jezusova mama	Jožica OMAHEN
7. MARIJA, Markova mama	Ančka OMAHEN
8. VERONIKA	Meta TRAVNIK
9. 1. ŽENA	Marija VIRANT
10. 2. ŽENA	Veronika ZAJEC
11. ŽENA Marija Magdalena	Irena VIRANT
12. CIRENEJEC	Jože NOVAK
13. ANGEL	Polona ZAJC

JEZUS in APOSTOLI

1. JEZUS	Janez KOŠČAK
2. SIMON PETER	Franci VODE

RIMSKI VOJAKI

1. TRIBUN	Štefan PINTARIČ
2. STOTNIK KORNELIJ	Andrej JEVNIKAR
3. 1. VOJAK	Janez ERJAVEC
4. 2. VOJAK	Črt OMAHEN
5. 3. VOJAK	Rok MATJAŽ
6. 4. VOJAK	Tone KASTELIC
7. 5. VOJAK	Stane GNIDOVEC
8. 6. VOJAK	Janez ČEBULAR
9. 7. VOJAK	Tomaž PETERC
10. 8. VOJAK	PALČIČ Peter ZALETELJ

OBLASTNIKI

1. PILAT	Jure OMAHEN
2. SLUŽABNIK PILATA	David ŠKUFC
3. HEROD	Janez HRIBAR
4. SLUŽABNIK HERODA	Gašper KASTELIC

TEMPELJSKA STRAŽA

1. STRAŽA	Slavko GARBAS
2. STRAŽA	Franci OMAHEN
3. STRAŽA	Domen RUS
4. STRAŽA	Žan GRUM
5. STRAŽA	Blaž DREMELJ

LJUDSTVO 10 iz žup. Grosuplje**ŠIVILJE:**

1. Marija LUŽAR
2. Darja GNIDOVEC
3. Mirjam TRAVNIK
4. Zdenka KOŠČAK

OSVETLITEV in ZVOK

1. Miha VIRANT
2. Damjan TOMAŽIN

OBDELAVA ZVOKA

župnik Boštjan MODIC

SCENA

bagrist Jože ZAJEC

**SVETOVALEC REŽIJE IN
KOSTUMOGRAFIJE:**

Miha TRPIN

REŽIJA IN**KOSTUMOGRAFIJA**

žpk Boštjan MODIC

BESEDILO

SIN ČLOVEKOV
Wilhelm Hünemann
(Ognjišče 1991)